

רק הקיבוצניקים אינם אונסים - כל שאר סוגי האוכלוסיה עלולים להגיע לאונס מזדמן - אך רק מתי מיספר הופכים אנשים מיקצועיים האורבים למטרף

האנטינים

ר נסיבות מסוימות נקבע המרחק בין אונס ובין יחסי-מין מרצון אך ורק לפי נקודת השקפתו של השופט. ללא כל קשר למציאות בשטח. זוהי דעתם של רוב הגברים על אונס.

יש להבדיל בין אונס מיקרי היכול לקרות לכל אדם, ובין אונס מיקצועי או סוטה-מין. אונס בכוח, נגד רצונה של הנערה? גועל נפש! מקומם של אנסים כאלה הוא בית-חולים. שבו יקבלו טיפול מתאים. כך מביע את דעתו בנושא גבר ישראלי אחר. הוא עושה את ההבחנה הישראלית בין אונס מיקרי, מזדמן, כאשר גבר ואשה נקלעים למצב של קירבה ואין להפסיק את המהלך הטבעי של הדברים, ובין אונס קלאסי, שבו אורב אדם זר לאשה, תוקף אותה ובכוח הורע מאלץ אותה לשכב איתו.

באונס מיקרי ומזדמן מוצאים רוב הגברים כי האשם הוא גם באשה. "למשל.

סיכוי טוב לזיכוי. אולם כשאלמר בעדותו כי "זרו קובו משיג תמיד את מה שהוא רוצה", אפשר היה לראות את ההרשעה המתקרבת. "הנאשם הוא בחור שאפתי ויהיר, הסבור שבנעורת כספו וחוסר התחשבות בזולת הוא יכול להשיג הכל." קבע בית-הדין.

כשהגיע מועד הטלת העונש, הסכימו כל השופטים כי היה זה מישגה רגעי בחייו של הגבר, שהוא בדרך-כלל אדם הרוץ טוב, והטילו עליו שנתיים מאסר בפועל.

בית-הדין השופט העליון, שראה במו עיניו, בסרט וידאו, כיצד גם אחרי האונס המשיכה הצעירה לנסוע באופן חשאי בטרמפים, ולא חששה לעלות על מכונית ניות של גברים זרים, הפחית את העונש לשנה וחצי מאסר בפועל ושנה על תנאי.

"באה עם כותנת", לילה למיטה

א ודי המזמר שבכל האנשים המזדמנים היה יוסף פרינברג בן 58. הגבר המזדמן הוא נגר, שעלה מברית-המועצות בשנת 1964. הוא גרוש ואב לבת גדולה. יום אחד החליט לחפש כלה. הוא הכיר דרך שדכנית אשה רווקה בת 47, עולה חדשה מברית-המועצות, והחל מחזור אחריה. כמה פעמים הלכו השניים לקולנוע ובילו בשפת-הים. פרינברג ברג הזמין אותה לבוא לביתו בשבת, אחרי שחזרו משפת-הים. השכס בבוקר העירו צעקות האשה את השכנים. היא נזרקה מהדירה כמעט עירומה והתלוננה במישטרה כי פרינברג אנס אותה. וכי היא היתה עדיין בתולה.

בעברית עלגת העיד פרינברג בבית-המישפט וסיפר כי כבר בא איתה במגע בפעם קודמת, כשהיתה בביתו, וכי דווקא באחתה שבה היתה האשה במחזור חודשי, ולכן כעס עליה: "מה היא חושבת? אני הבאתי אותה בשביל לרחוץ כלים? אני בדם שלי איהו מפגר, אימפוטנט? היא באה עם כותנת לילה, אשה למיטה, ככה קונה פרה בשביל להסתכל? קונה בשביל בשר, לא בשביל העור שלה. עבדה עלי!"

בית-הדין השופט האמין לאשה שהעידה בבכי על דוכן-העדים ונראתה מבוהלת ומדוכא. פרינברג הורשע בדין ונידון לתשיעה חודשי-מאסר.

זיכוי מרשיע

ר ראה כי גם מיקרהו של האלוף מיכאל ("יומי") ברקאי, שהיה מפקד חיל-הים, נמנה עם מיקרי-גבול אלה. האלוף זוכה אמנם בדין לפני בית-הדין הצבאי, אך נקבע בפסק-הדין כי הזיכוי הוא טכני, מכיוון שלא היה סיוע לעדותה של המתלוננת. בית-הדין השופט אמר מפורשות כי הוא מאמין לעדותה, ואינו מאמין לעדותו של הגבר.

לדברי כתב-האישום ניסה האלוף לאנוס חיילת שהיתה לס"רית במירפאת-השיניים של מחנה-מטכ"ל. חלק גדול מפרטי עדותה חסוי עד היום, אך היא מטרה פרוט מלא מפגישתה עם מפקד חיל-הים, יציאתם לבילוי משותף, וכיצד ניסה לטענתה, לאנוס אותה באיומים, כשהיה שתי.

הזיכוי המרשיע של האלוף, הביא אותו

גותה של הצעירה: "קשה להבין את הסכמתה לעלות לביתו אם לא רצתה בבילוי, גם נוסח דיבורה והתנהגותה היה בהם כדי לעורר את הנאשם ולנטוע בו תקוות של בילוי מושלם! גם לשונה הגסה בזמן מישחקי האהבה אומרת דר"שני, קבעו השופטים, ובכל זאת הרשיעו את ארגוב, והטילו עליו שנה מאסר בפועל ושנתיים על תנאי.

"שיתפה פעולה", בהתלהבות

ג ם זרו קובו, המיליונר הצעיר, ש-הסחבך באונס סטודנטית, נקלע למצב גבולי, שבו המרחק בין אונס להסכמה היה כחוט השערה. הגבר יפה-התואר נהג את מכוניתו המפוארת לתליאביב, כאשר נתקלו עיניו בטרמפיסטית ארוכת-צמה. היא היתה בעלת גוף חסוב וחוזה מלא, והוא נזכר כי אשתו מבלה חופשה בחוץ-לארץ, וכי זהו ערב שישי.

כשהתברר לו כי הנערה בת 26 היא גם בעלת חוש המזר ומעניינת, הזמין אותה הגבר לבלות את הערב איתו. הם יצאו למיסעדה ולסרט. בחשיכה ליטף הגבר את גופה של הבחורה, והילל את יופיה. היה ברור לשני הצדדים כי קיימת ביניהם משיכה הדדית.

האנס המיליונר

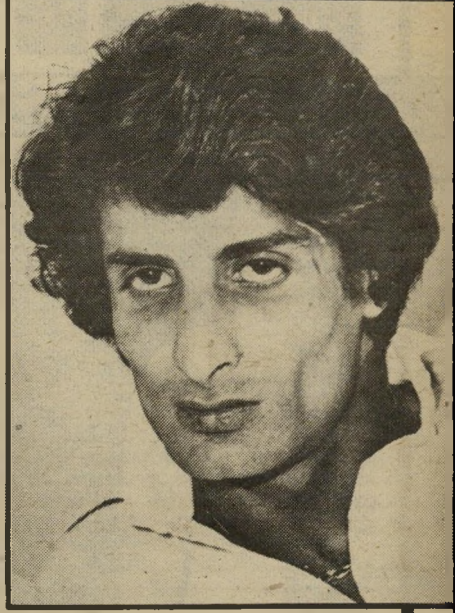
הכיר את הנערה כאשר לקח אותה טרמפ. היא הסכימה לבילוי, לציאה משותפת ולכוס קפה אחרונה אחרי-חצות, אך לדבריה לא הסכימה לקיום יחסי-מין. בית-הדין השופט האמין לה.

כשנסגרה המיסעדה, בשעה 2 אחרי חצות, הציע זרו "עוד ספל קפה" והשניים נסעו לכיוון הרצליה. ליד מיגרש עזוב ברשפון החנה זרו את מכוניתו, ומכאן מתפצלות גינסות הצדדים. לדברי הנערה ניסה שוב הגבר לנשקה אך היא הפנתה את פניה. הוא התרתח, סטר לה וציווה עליה להיכנס למושב האחורי, הוריד בכוח את מכנסיה ותחתונה ואנס אותה. זרו טען כי לא היה כל צורך להשתמש בכוח. מכיוון שהצעירה הסכימה בהתי-להבות ושיתפה איתו פעולה, יתכן, כי בית-הדין השופט היה משתכנע מגירסתו של זרו, לולא היה משהו שזר צני ויהיר בהופעתו ובדיבורו. עד שעלה הגבר על דוכן העדים עדיין היה לו

אם גבר מזמין אשה לביתו והיא נענית להזמנה ושם, תוך בשיקות וליטופים היא נשכבת על הספה וחולצת את געליה, אבל עדיין אומרת, לא! היא תוכל אחר כך לטעון בבית-המישפט כי נאנסה. זהו מצב אבסורדי לדעתי. לפי דעתי, כל אונס שאינו ברוטאלי אינו אונס. אצלנו בארץ אפילו קרה שאשה התלוננה כי בעלה אנס אותה והוא נעצר ונאשם באונס. האם אין זה מגוחך? אלף פעמים היא אמרה, "כן" וזה היה חוקי, אך בפעם האלף ואחת, כשהיא לא הסכימה, הוא צפוי לכמה שנות מאסר. זה הופך את הנשים לסחטניות ונותן בידיהן קלף לסכך כל מי שירצו להיפטר ממנו." דברי גבר ישראלי.

"רק מהמותניים", ומעלה

ד זממה טובה לסוג זה של אונס מזדמן היה מיקרהו של הזמר והזר ארגוב. הוא הכיר ערב אחד, במסיבת-חגיגה שבה הופיע, נערה צעירה ויפה, שישבה ליד שולחן עם ידיד. הוא חזר אחריה לכל אותו ערב, וכשרצתה לעזוב עם ידידה, משך אותה לעבר פתח תנוט ושם גיפף ונישק אותה במשך שעה ארוכה. היא לא התנגדה ולא התביישה

המזמר

ארגוב הכיר את הנערה נסת בחתונה, כאשר הופיע שם כזמר. האונס היה מיקרי.

הבריון

שוואד, ערבי מיפן, אנס באכזריות חיילת חי"ב, וכאשר שוחרר מהכלא נאשם באונס נוסף.